

отъ Овчеполь, и призель Анхиаль. Българе-ти пробили въ Македония и Тракия, и призели безъ бой Береа, *) Пловдивъ и другы градове. Новъй византийскый царь Михаилъ събралъ войскъ колкото можилъ, и повыкалъ дору и стражаре-ты отъ Сирия. Крумъ все отивалъ на вѣтрѣ. Той съ помошть-тѣ на единъ Арапинъ, кой-то научилъ Българе-ты да правять обѣщанья съчива, призель Месемвриа, и завладѣлъ другъ-тѣ крайморскъ тврѣдинъ Дебелъ (близо до сег. Бургасъ). Той прѣселилъ оттамъ жителе-ты съ владыкъ-тѣ имъ въ България. А Словѣне-ти въ Славиния съ радость посрящали Крума. Той, на 22-й юниа 813 год., надвилъ на Византийци-ты при Одринъ; оставилъ брата си Цока съ войскъ да обѣщана града, а самъ заминалъ за Цариградъ и го обыколилъ. На поланъ-тѣ при Златны-ты врата (сега едикулемеръ-канусъ), той прѣвентъ си направилъ языческы-ты обряды, прѣдъ всичкы-ты цариградци, послѣ ся-омылъ на море-то, порѣсилъ войскъ-тѣ си съ водъ и, съ вѣкъ на войницы-ты, прѣминѣлъ съ голѣмъ славъ прѣзъ голѣмъ навалицъ жены, кой-то му ся-покланали и го хвалили до небеса. Слѣдъ това ся-заловилъ да обѣщана града и го обыколилъ съ окопъ; нѣ видѣлъ, че тоа пѣть неште да може да приземе Цариградъ, та зель да ся-прѣговаря: той поискалъ отъ византийскый царь даване, много скѣпъ, дрѣхы, нѣколко отбраны момы, и да си побѣне коше-то прѣдъ Златны-ты врата на Цариградъ. А за да свръжять миръ, Крумъ отишълъ, спорядъ

*) Тоа градъ ся-находилъ около сегашний Казанлъкъ.